

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria. iij. infra octa. Pasce. Textus euan. Lu. ca. xxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Fe. III. infra octavas Pasce

tū ē dū recūberet cū illis. Quia ei an-
 tiq̄ i lectis comedebat: edētes ad mēsam
 dicunt accūbere v̄l recūbere. (Accepto
 panē z) sic an̄ passionē p̄sueuerat (b̄ndi-
 rit) B̄ndicēd̄ ē aut̄ cib̄ p̄f̄ tr̄ia. P̄rio
 ne in eo sit diabol̄ z eū diglutiāmus:
 sic de q̄dā montali narrat Greg. i dial.
 q̄ eū diglutiuerit cum lactuca quā sine
 b̄ndictione auidē momordit. Sc̄do ne
 tibi sit venenū aut aliqd̄ corpalr̄ nocēs sic
 erat i potu q̄ b̄ndicō oblat̄ est: vt
 idē dicit in eodē. Tertio vt p̄tus tibi di-
 uina inuocatiōe fortificata magis nob̄
 p̄ferat vt expedit. Sump̄to p̄o cibo sūt
 deo gr̄e referēde: sic z c̄bis post cenā di-
 cit̄ hymnū: vt d̄i Bar. xxyj. vt iterato
 nos reddam̄ diuino b̄nficio dignos (ac
 fregit) sic sine gladio sic aliq̄ incidit gla-
 dio: vt videt̄ arrestari (Tho. in. ij. qui
 dicit h̄ z portigebat illis: z ap̄t̄ s̄t ocli
 eoz) mētales s̄m Chry. qz corpales non
 habebat̄ clausos. Sed qz ista cognitio
 fuit sensibilis: med̄ est vt de ocul̄ eoz
 potis accipiam̄ h̄: sic z Aug. videt̄ ac-
 cipere de p̄sen. euā. q̄ d̄r: qz oculos clau-
 sos nō haberēt: tū inerat aliqd̄ nō sinēs
 eos cognoscere qd̄ videbāt. Possūm̄ q̄
 eoz oculos tūc ap̄ros fuisse d̄cere: vel
 qz remota est acrisia: vel qz p̄ fractioez
 panis reducti sūt i cognitioē incogni-
 ti (z cognouerūt eū) esse mḡm suū (z
 spē euānūt̄ ex oculis eoz) Hoc em̄ face-
 re potuit cū haberet gl̄iosuz corp̄. Et
 debuit p̄f̄ m̄tra s̄m Theo. P̄rio: qz nō
 erat i tali statu vt d̄turi cū eo cōmora-
 ri deberent. Sc̄do vt eoz affectū auge-
 ret ex subtractiōe sui. Vñ seq̄t̄ (Et dixit
 rūt adnūtē. Nōne cor nostrū ardens
 erat in nob̄ de iesu dū loq̄ret̄ i via z ap̄t̄
 ret nob̄ scripturas) Iste aut̄ ardor: du-
 p̄lliciter causat̄. Vno mō ab ips̄is p̄bis:
 vt d̄r Orige. z Theo. q̄b̄ isti illumina-
 bant vt crederēt mḡm suū esse v̄ez re-
 demptorē: z p̄sequēt̄ insurgebat amor.
 Cognitio em̄ p̄p̄ij boni ē amor̄ causa.
 Alio mō poterat causari a d̄no intrinse-
 cus inflamāte (Et surgētes eadē hora)
 sine cena: p̄uenientes noctis tenebras et
 odia iudeoz (regressi sūt in hierl̄m) vt
 nūciaret̄ ista inclusis p̄f̄ metū iudeoz

discipul̄ (Et inuenerūt p̄gregatos v̄n̄
 decim) qz erat adhuc tibi Thomas (z e
 os q̄ cū ips̄is erāt: d̄cētes: qz surrexit do-
 min̄ vere z apparuit simon) cui fidem
 pl̄ q̄ m̄lterib̄ adhibebāt. Sic autē de
 Beda. ex mō loq̄ndi euāgelistaz z pau-
 li apl̄i. d̄ns intelligit̄ Petro p̄mo int̄ oēs
 viros apparuisse. Sic em̄ d̄r Chry. p̄rio
 mo apparebat dignior: z cū ille v̄sa re-
 ferebat: aliq̄ min̄ dign̄ disponebatur
 ad v̄sionez: z sic ei appebat postmodū
 z sic d̄ alijs (Et ips̄i narrabāt que gesta
 erāt i via: z quō coguerūt eū i fractiōe
 panis) In hac pre ē morale documen-
 tū libet̄ audied̄ p̄bū del. De quo ait
 Grego. Ex audito sermone inardescit
 anim̄: cordis frīḡ recedit. fit mens in
 sup̄no desiderio anxia: audire libet̄ p̄ce-
 pra celestia: z q̄t̄ mādāt̄ instruit̄ quasi
 tor factib̄ inflammat̄. Hec ille.

Feria. iij. infra octa. Pasce.
 Textus euan. Lu. ca. xxiiij.

Sedit iesus in medio di-
 scipuloz suoz: z dixit eis
 Pax vobis: ego sum: no-
 lite timere. T̄ turbati
 ho z cōterriti existimabāt se spi-
 ritū videre. Et dixit eis. Quid
 turbati estis: z cogitatioēs ascē-
 dūt̄ i corda vestra: Videre man-
 nus meas et pedes meos: quia
 ego ipse sum. Palpare z videte
 quia spiritus carnē z ossa nō ha-
 bet sicut me videtis habere. Et
 cum hoc dixisset. Ostendit eis
 man̄ z pedes. Adhuc aut̄ illis
 nō credentib̄ z miratib̄ p̄ gau-
 dio: dixit. Habetis hic aliquid
 qd̄ manducetur? At illi obtuler-
 runt ei partem piscis ass̄: et fa-
 uum mellis. Et cū māducasset
 coram eis: sumēs reliquias de-
 dit eis. Et dixit ad eos. Hec sūt
 verba que locutus sum ad vos
 cum adhuc essem. vobiscum: qd̄

B ij

nam necesse est impleri omnia que scripta sunt in lege moysi et prophetis: et psalmis de me. Tunc aperuit illis sensum ut intelligerent scripturas. Et dixit eis. Quomodo sic scriptum est: et sic oportebat christum pati: et resurgere a mortuis die tertia: et predicari in nomine eius penitentiam et remissionem peccatorum in omnes gentes.

quod undecim erant. Possunt autem tertio soluere quod nomine undecim intelligitur ipse collegium. et si ibi undecim aut duo defuissent: dummodo ibi esset maior pars eorum. Alia questio est: quod ut testatur Mattheus et Marcus. dominus dixerat se videndum a discipulis in galilea: et hic dicitur quod in hierosolymis apparuit congregatis. Ad hoc soluit Ambrosius dupliciter. Primum dicitur quod dominus quidem dixerat se fore in galilea videndum: sed discipuli territi se concluserunt propter metum iudeorum: tunc eis christus ad eos confortandos apparuit: et post in galilea eos duxit. Et ut dicit Gregorius: hoc non est transgressio premissi: sed festina ex benignitate impletio. Secundo dicitur: quod dominus paucis apparuit in hierosolymis: et multis in galilea in morte. (Et dixit eis) volentes timidus confortare. (Par vobis) supple ad hoc sit. Est autem sciendum quod sic dicitur. Thoma super Joannem. et. lxxij. q. rlx. et. iij. dist. xxvij. par est tranquillitas ordinis. Tunc enim aliquid dicitur pacem habere: quoniam eorum ordo inturbatus manet. In hoc autem est triplex ordo: ut ibi scilicet super Joannem. dist. s. ad deum: ad se: et ad proximum. Et sic triplex est habitus pacis. Una quae pacificat deo totaliter est ordinatio subiecti. Alia quae pacificat sibi ipsi per consonantiam virtutum. t. intellectus: et voluntas: et appetitus sensitivus. Alia quae pacificat proximo: per hoc quod non habet suam voluntatem. Nullus tamen dicitur simpliciter habere pacem: nisi omnes tres habeat: quod ut dicitur. ij. q. xxix. par super concordias quae dicitur ratione appetitus cum proximo: addit pacem ad seipsum: habet etiam illam cum deo cum vivat secundum rationem. Unde Augustinus. dicitur verbum deus. diffinitis pacem scriptorum dicitur. Pax est serenitas mentis: ut scilicet ratio sit libera et nulla affectione religata: tranquillitas animi: ut scilicet affectus sensitivus sit a molestia passionum liber: simplicitas cordis: ut scilicet voluntas in deum obiectum suum totaliter feratur: amoris vinculum: ut scilicet diligatur proximus: sortium charitatis: ut diligatur ut deus. Christus ergo omnibus discipulis suis pacem operatur: et imprecatur: quia quilibet predicatur: erat eis necessaria. Nam facti erant inimici dei per infidelitatem aut negationem: et habebant in intellectu dubietatem in voluntate

Stetit Jesus in medio discipulorum

Quatuor ad primum sciendum est quod ea que in principio evangelio narrant contigerunt statim post illa que dicta sunt in precedenti evangelio. Sic enim habet a beato Luca duo illi duo que fuerunt in emaus que eis pertingerent enarrarent et alii discipuli dicerent sibi: quod Petrus videtur dominum: statim Jesus affuit. Et hoc quod hic dicitur: Stetit Jesus in medio discipulorum suorum. id est subito apparuit: sine apparitione ambulatione vel motu. Sed est duplex questio. Quod enim potuit ibi apparere subiecto: quod ut dicitur Jo. xx. fores erant clausae. Ad hoc dicunt scripturae divinae prout patet sibi esse duo corpora: et quod sitat videi sequenti evangelio. Alia questio est: quod secundum Lucam isti discipuli erant undecim. Dicit enim quod illi qui regressi sunt de emaus inveniunt congregatos undecim. secundum Joannem. pro non erant nisi decem. Nam dicitur quod Thomas non erat cum eis: et clarum est quod iudas crepuerat suspensus. Ad hoc autem soluit Augustinus de principio evangelii dupliciter. Primum: quod Thomas exiit foras antequam christus appareret: quod tamen Thomas inveniatur in emaus: sed eis non credidit: imo nec alii decem credidit dicentibus: vidimus dominum. Secundo: quod cum dicitur Luca quod inveniunt congregatos undecim: non loquitur de apostolis: sed generaliter de discipulis qui ibi undecim erant sine Thoma. Sed istum modum solvendi ipsum reprobatur ibidem per hoc quod dicitur Luca. et eos que cum ipse erant: quod propter quod plerique

Feria. III. infra octa. pasce.

frigiditate: et in sensu timiditate: et tunc eos succedens insequantur. Discipuli autem quia prius timebant iudos: visio domini etiam timebant adesse spiritum quem sub forma domini viderent: ideo istum in timore voluit removere dicit. (ego sum) sed magis vester in timore: et non res phantastica: ideo (nolite timere) Quod dupliciter intelligitur. Uno modo: quia velis dominus a discipulis excludere meritum que ante se loquere incurrerant. Alio modo: quia velis eos persuadere a metu: quod rationabiliter debebat accidere eis. In hac autem parte est morale documentum: quod pacem diligamus quam dominus mortuus commendavit: et resurgens impetratus est. De hoc Gregorius. Pudeat nos pacis munus deserere: quam nobis Christus hic discendens reliquit. Pax est res et nomen dulciter commendatum ab omnibus: obfervatum a paucis. Que autem est causa: Foras ambulatione domini: aut livore: aut odium: aut preceptum: aut aliquid huiusmodi: ex his quod dei iugiter videmus icurrere. De hoc quippe precipue pax est quod confederat omnia: cui nihil est adeo proprium sic unitas nature: et pacificus status. Transsumit homo ab angelis et divinis personis: quod ad deum et ad invicem pacifice se habent. Diffundit homo per totam creaturam: cui est decor tranquillitas. In nobis autem manet secundum aliam quidem per investigationem prout et communicationem: secundum corpus homo in membrorum et elementorum commensuratione: quod aliter pulchritudo: aliter sanitas appellatur. Nec ille. Quatum ad secundum tangit discipulorum conturbatio: cui dicitur (Conturbati homo et preteriti) Sic enim dicit Theophrastus per verbum pacis non est sedatur turbato discipulorum quod non credebant veram carnem potuisse de se pulchro resurgere. Et ideo non fuerunt a primo metu liberati: vel saltem non fuerunt a futuro persuasati. Causa vero timoris subditur. (Existimabant se spiritum videre) id est quem Christus in passione emisit. secundum Theophrastum. Vel per spiritum possumus intelligere non spiritum Christi: sed generaliter omnem imaterialem substantiam: precipue angelum bonum vel malum. Sciendum est autem quod sic dicitur s. Theophrastus super Job. natura inferior spiritus timet ad presentiam superioris. quod intelligendum est si superior appropinquat. Actus enim appetit: cuiusmodi est timor: non elicit nisi precia cognitione

Tripliter autem apprehendit natura superior. Uno modo in generaliter dum sit imaginatio actualis potest nocere: et nescit quid sit. ut cum quis in nocte vel solus timeret nihil videndo: vel spiritualiter cogitando: sed solus percussus silentio tenebroso et solitudine. Alio modo in specialiter: dum apprehendit diabolus aut alius spiritus adesse: licet non videat. Tertio modo quando apprehendit in specialiter sub aliquo corporali signo repentino et insolito. ut cum quis sub aliquo ymbra spiritum videt: et tunc maxime causatur timor. Anima autem rationalis dum separatur a corpore: transit quodammodo in statum angelicum. unde et eodem modo intelligitur ut angelus. ideo est superior: alio modo communi iuncta: et ab ea timet. Unde quod cadauer factus nobis separe aie apprehensione: timeamus in locis cadaucis. Sicut quod loca sancta inhabitant angelus timemus in eis. Sed hoc est quod scio. quod potuit petrus turbari: quod sciebat dominum surrexisse. At hoc dupliciter soluit Ambrosius. Uno modo ut dicant discipuli turbati. id est maior pars eorum. Alio modo: ut dicat turbatus petrus de hoc quod elusis sanis Christi intravit. (Et dixit eis) volens id est dei filium se probare secundum Theophrastum eo quod mentis agnoscere posset arcana. (Quid turbati estis) propter timorem: Hoc autem dicit non increpando eos de timore: quia cum iste timor esset naturalis: non erat peccatum: sed ostendendo quod non habebant rectum iudicium de eo quod apperebat. Unde subditur. (et cogitationes) falsas et perversas secundum Bedam. (ascendunt in corda vestra) id est mentes que dirigunt alias vires: sicut cor diligit alia membra. Sed que ista sunt increduli secundum Lucam dicunt reprehensi: cum dicitur b. Joannes quod visio domini gaudium sunt: Ad hoc dicit Ambrosius quod a principio non crediderunt: ut dicit Lucas: sed crediderunt in processu: et gaudium sunt. ut dicit Joannes. Sed potest dici quod stant simul ista: quod non crederet firmis: et tamen gauderent: imo valde gauderent. Unde et Lucas infra dicit. Adhuc autem illis non credentibus et mirantibus pro gaudio. Deinde Christus vult eis facere fides quod vere resurrexit in vera carne: et non in apparenti timore. Et hoc fecit primo offerendo visum accidentia corporis sui: puta cicatrices. Secundo se exhibendo palpabile. Tertio

Tercio opa vite: puta comededo. **Q**uer-
 p^o ei vite dr: oē op^o aie: q̄ est p̄ncipiū vi-
 te i mactalib^o viuētib^o. P̄m arguebat
 idēritatē suppositi: pbādo. s. q̄ ille q̄ vi-
 debat erat ille idem nūero q̄ pariebat.
Sic em dr s. Tho. in. iij. idēritas suppo-
 siti cogit^o ex collectōe accētū elus: q̄
 in alio nō reperit. Quā collectōez siue
 vniuersitatē accētū optime vltus p̄cl-
 pit: q̄ annūciat z p̄cipit p̄la q̄ faciunt
 alij sensus. vt pr^o. j. metaph. Hoc tñ vt
 idē dr facit vltus supposita carnis p̄tra-
 re: q̄ nō p̄ vltionē corpale: s; p̄ alia argu-
 menta: mōstrabat. Per scōm aūr. i. pal-
 pationē mōstrabat vltas carnis. Nam
 vt idē dr ibidē: p̄ h̄ excludēbat falsa co-
 gnitio q̄ est vmbriatica vltio. aut fm̄ im-
 mutatōez vltus ab imaginatōe. Aliqñ
 em ex vehemētī imaginatōe res imagi-
 nara: vt dr videbit esse p̄sens: etiā si hō
 vlgilet: z corpa obiecta vltui videbunt
 hoim z aialij effigies. Excludit etiā p̄
 h̄ vt dr vltio spūuz in corpe sensibllī ap-
 parentiū. Corpa em q̄ assumūt p̄sucue-
 runt esse ex aere p̄densato: in q̄ nō senti-
 unt ossa. S; cōtra p̄missa arguit mlti-
 plicitē. P̄rio: qz dñs incōgrue v̄ pbādo
 inceſsisse. De porib^o em por dz esse spe-
 culario: vt dr. j. phis. P̄rius est aūr hoc
 qd̄ dicebat eē verā carnē/ q̄ esse carnez
 erucifit: cū sit cōtus. Ergo etiaz pus h̄
 debuit p̄bart. Ad h̄ dico q̄ nō incōue-
 nit q̄ pbando aliqd̄ pus fm̄ ordinē cog-
 scendi p̄supponat tanq̄ vez: z postea p̄-
 bandū. qd̄ tñ si nō eēt vez. p̄bartio nō va-
 leret. vtz ex. vij. Phis. vbi Arist. in p̄n-
 cipto li. p̄bart p̄ctōnē suā. z post i p̄cessu
 p̄bart q̄ supposuerat ex q̄b p̄ctōnē veri-
 tas depēdet. Sic ē fec̄ ch̄is: z h̄ rōnabi-
 liter. vt nō stari: sed paulatī rudes disci-
 pulos ad resurrectiōis adduceret vlti-
 rem. Secdo: qz ista p̄bartio non v̄ fuisse
 efficac: qz si spūs assūpisset corp^o solū
 dū eos decepisset. Ad h̄ dr s. Tho. vbi
 sup. q̄ in corpe sic assūpto nō potuissent
 opa vite ita p̄fecte appere: sic in corpe
 vere viuēte: qz op^o art^o. i. qd̄ fit p̄ intelle-
 ctū z volūtate: nō pōt adēre op^o natu-
 re: cuiusmōi est comestio: z vltio: z locu-
 tio. Jō est nō stari: tñ vt ait p̄ longā cō-

uersatōez fuisse fictio dephensa. Terc-
 tio: qz vltus p̄fectissim^o est int oēs sensus:
 ex. j. Deraph. q̄ incōuenient post
 p̄bartōez sumprā ex vltio: itroducit p̄ba-
 tio ex tactu. Ad h̄ dico duplr. P̄rio: qz
 p̄bartio p̄ vltuz z tactū sūt efficator est:
 q̄ p̄ vltum tñ. sō vna est supaddita al-
 ter: z dicitū est. palpate z videre. Secdo
 dico qz lz p̄p̄ta obiecta vltus p̄fect^o q̄
 tact^o p̄cipiat: tñ vltus facili^o decipit cō-
 aliq̄ obiecta p̄ accis: eo qz p̄ medū extri-
 secū imuret. Ut vbi gra. si sit aer igros-
 sat^o et figurat^o z colorat^o fm̄ hūanū co-
 lorē vere z realit: talē colorē p̄fect^o p̄cl-
 pit vltus q̄ tact^o hūditatē. sed tñ rāge-
 do p̄fect^o dephendit/ qz cedit z nō h̄z
 ossa: qz p̄ vltum. Quis etiā in tactu q̄ ad
 h̄ possit eē deceptio: vt dicitū est. z vt de
 se pz in demone incubo: q̄ in coitu ita fe-
 minā deludit vt videat eē vir: sic z suc-
 cubi vix: ita vt vtro videat esse mulier.
 De h̄ s. Tho. j. q. xli. ar. iij. z. ij. di. vij.
 d po. q. vj. z Job. xl. ar. iij. z. ij. di. vij.
 f̄tia p̄bartōez p̄ opus vite. i. comestione
 q̄ nō fuit necitaz: vt dr s. Tho. in. iij. lz
 p̄rtis: in q̄tū p̄ illā ondebāt se vere na-
 turā humanā z potentā comedētī h̄e
 naturalē: ad qd̄ ondedū nō comedūt an-
 geli. Fuit tñ p̄a z non ficta comestio: vt
 dr idē. iij. qdli. q. iij. Vera in q̄ vltate s̄
 gni: qz scabat in ch̄io naturā hūanā eē:
 z vltate natural spectet. qz fuit actio a
 p̄ncipijs spectei naturalis comestionis.
 Sic em vox est p̄a vox/ etiā si nō audia-
 tur: qd̄ ē voc^o effect^o. ita z comestio ve-
 ra est/ etiā si non sequat cōuersio elbi in
 comedentē: qd̄ est comestiois effectue.
 Nō aūr fuit p̄a vltate incorporatiōis el-
 bi: qz ch̄ius erat extra gn̄ationis statū.
 Ideo vt ait ibi. s. in tertio: elbū illū con-
 uertebat ch̄is in spūalem. i. aereā mate-
 riā siue in vaporē sic aqua a sole. Ex his
 aūr pr^o textus q̄ subdit. (Videte man^o
 meas z pedes meos) in q̄b vt ait Be-
 clauoz vestigia clarebāt: qz ego p̄e sū)
 idē nūero: qd̄ pus fuit suspensius in cruce.
 Ut aūr ostendat vltate carnis subdit.
 (Palpate) p̄ tactū (z videre) p̄ oculos.
 (Vel ponit videre p̄ sentire z cogitare
 qz spūs) apparēs in aereo vel alio ina

Feria. III. infra octa. Pasce.

animato corpe (carnē z ossa nō hz ssc me
videris hie). i. videre seu rōnabilr cog
scere potests. Vltus em ratiōe sue per
fectiōis p omi sensu accipi cōsuevit: sic
cū dicim⁹. vide q̄ suauit redolet hec ro
sa (hēe) Est aut scendū q̄ sicut dicit s.
Tho. iij. di. xliij. ad eē palpabile duo
req̄runt. i. hēe q̄litares rāgibiles: q̄ sūt
Calidū: frigidū: z hmoī. z non cedere
rangēt. Ideo fra est rāgibilis z palpa
bil: ignis vō rāgibilis: s; nō palpabil.
Eclū ar nec rāgibile/nec palpabile
Ome q̄ corpus palpabile: vt idē dicit in
ij. dist. xxi. est p naturā corruptibile: s;
p gliaz possit incorruptibile esse. vt cor
pus ch̄i. Ex q̄ patz vt dicit Grego. in. iij.
mora. q̄ ch̄i corp⁹ qd palpabile fuit nō
erat subtile ad instar venti aut aeris: sic
dicit Eurtic⁹. Dicit tñ corp⁹ glōsum sub
tile: qz pfecte subijct aie. De hoc vide
iij. dist. xliij. (Et cū hoc dixisset: osten
dit). i. ad palpadū exhibuit: sic p̄us ex
hibuerat ad videndū: cum dixit. vide
te. zc. (manus z pedes) imo z latus fm
Joā. Videt aut q̄ discipuli eū retigerāt
qz Beda sic dicit. Ad insinuandā q̄ resur
rectiōis sue p̄tate: nō solū tangi a disci
pulis: sed etiā cōtactū illis dignat. ne ar
bitrarent nō solide: sed imaginabilr s;
bi appere. Hec ille. Sed vez est q̄ ipse
qdem dignus est tangi: sed tñ forte ip̄i
nō ausi sūt rāgere. Aduertendū est aut
q̄ gaudiū (cū p̄tneat ad potētā appe
titiuā: cui⁹ obiectū est bonū apphensū)
esse nō p̄t nisi id qd apphendit/ appre
hendat vt bonū. Discipuli q̄ cū sp̄m se
videre credebāt/ turbati sunt. nō potu
erūt gaudere/ nisi de posita tali fide do
minū esse crederēt illū q̄ videbat. Sed
tñ tantū bonū existabat p̄sentā mgrī
z tantū de illa gaudebāt q̄ haberes se
curitatis cām nō erāt securi. Ideo dicit.
(Adhuc autē illis nō credētib). i. sine
omī desideratiōe (z mirantib) ex tanto z
rānsolito bono (p̄ gaudiō). i. p̄pter ma
gnū gaudiū qd erat eis causa timendi/
ne forte ille dñs nō esset (dixit ip̄is). i.
dñs q̄ eos volebat p̄r efficacissimū s;
gnū p̄fortare. i. p̄ op⁹ v̄rale (Haberis
aliquid qd māduces?) Sic em dicit mgrī bl
stortap illi q̄s magi suscitāt possit q̄but
dam herbis sub ascellis: necq̄ comedere
necq̄ bibere p̄t. qd tñ est intelligēdū: q̄
scz facere neq̄unt p̄tute demonis ita be
ne vt sūt p̄tute aie. alit ista essent falsa
cū ad nutū inferiora corpa obediat dñs
bols q̄ ad morū locale dūtaxat. (Et illi
obrulerūt ei p̄r piscis assi/ z faui mell)
Forte em adhuc suabat p̄suetudinē vi
ctus ch̄i. de q̄ nō legit q̄ carnes mādu
cauerit/ nisi ex mādato legis p̄pter my
steriū in esu agni pascalis. z ideo in tā
ta solēntate carētes carnib/ offerūt pl
scem. In hac p̄te est documētū in sen
su allegorico: q̄ post ch̄i resurrectionem
tpe grē cib/ aie. i. bona opa: z bona con
uersatio dulcissima est: q̄ tpe legi ane
tam amar. tudinē hēbat. Et h̄ p̄t duo.
P̄tio: qz in opando tūc nō erat tāta co
pa grē q̄ aiām cōsolat. Scdo: qz post la
borē nō statim sbāt ad req̄em etne cōso
latiōis: sed ad lumbū. Vñ Grecus. Et
iussu qdem legis pasca cū amaricatib/
edebat: qz adhuc amaritudo manebat.
Post resurrectionē p̄o cib/ fauo mellis
dulcorat. Hec ille. Quantū ad t̄tuz
tangit illū natio: q̄ ch̄is discipulos suos
edocuit p̄ septuras: vt in oib/ certū eēt:
cū dicit (Et cū manducasset corā eis) ad
docendā veram humanā naturā. nō ad
osidendā q̄ in resurrectionē necarius sit
v̄sus ciboz (sumēs: reliq̄as dedit eis: z
dixit ad illos. Hec) q̄. i. in me videt ex
plera (sūt p̄ba). i. scata p̄boz. Vel hec
p̄ba q̄ dicit s; p̄ba (q̄ locut⁹ sum ad vos
cū adhuc essem vobiscū). i. cū adhuc es
sem in carne mortū: in q̄ estis vos. vt ait
Beda. (Qm̄ necē est) nō absolute: sed
ex sup̄pōne q̄ dñs tra statuerit vel p̄tude
rit. Absolute necariū dico id cui⁹ oppo
sitū dñs facere nō p̄t: eo q̄ p̄dictionē in
cludat. vt duo z tria esse q̄nq̄. Ex sup̄/
positiōe p̄o necessariū est cui⁹ oppositū
dñs facere neq̄t supposito qdā q̄ nō sup/
posito possit. vt Socrates saluari si est
p̄destinat⁹. Supposito em q̄ Socrates
sit p̄destinat⁹: dñs eū dānare nō p̄t. qz
segrē q̄ dñs eū veller puenire ad vitam
etnā: z nō puenire ad illā: s; ad miserā
etnā. Absolute tñ dñs p̄t Socratē dā
B v

in mare: qz nihil vult necario nisi seipm.
 (Impleri oia q̄ st) deo reuelare (in le-
 ge Moyse et prophetis et psalmis de me)
 Quis aut in has tres pres diuidat scri-
 ptura ver^o. vide sup̄ feria. iij. post dñi
 cam de passioe. (Tunc apuit illis sensu
 vt intelligeret scripturas) Hoc autē pot
 intelligi triplr̄ sui se factū. Uno mō: qz
 eis habituale noticiā tradidit scripturaz
 q̄ ad ch̄m p̄inebāt: ac si illas memorit
 didicissēt. Alio mō: ita qz illūinavit eo-
 rū sensū. i. intellectū: vt scripturas p̄ au-
 ditas/vel in posterz audiedas funditus
 penetrarēt: et forte aliq̄ tunc allegauit.
 Et tertio fuit vtroq̄ modo. Est autē
 sciendū qz ch̄is sex multū clausa apuit.
 P̄mo p̄gnis vrez saluo sigulo p̄gnit
 raris. Esa. xlv. Aperiat tra et germinet
 saluatore. Secdo latus p̄p̄tū. i. p̄missiue
 Joā. xij. Tertio ifernū. Esa. xlv. Ape-
 rit corā eo ianuās. Quarto celū. Act.
 vij. Ecce video celos ap̄ros: et iesus stā-
 rem. Quinto intellectū legz et p̄phetaz
 Apoc. v. Dign^o es dñe d̄s ap̄ire lib̄rū.
 Sexto cor̄ hūanū ad credēdū et intelli-
 gendū: vt h̄ (Et dixit eis: qm̄ sic seprū
 est) vt. i. cōsumatū est. (et sic optebar)
 ex sup̄pone (ch̄m pati) sic. i. passus est
 (et resurgere a mortuis die t̄tia: et p̄di-
 cari in noie ei^o). i. p̄ nomē seu sc̄arū no-
 minis ei^o (p̄niam). i. p̄tute et sac̄m pe-
 s̄ntia p̄tute ch̄i operat (in oēs gen-
 tes). i. p̄ vn̄uersum mundū. Fuerit autē
 hec oia ex sup̄pone et nō absolute neces-
 saria. Quō aut sef̄ sit euangeliū p̄dica-
 tū et t̄rez p̄dicabit. vide do. x. post festū
 tri. In hac pre est documētū vt sp̄ua
 lū et diuinoz intelligētā q̄ram^o a deo:
 ita tñ qz id qd n̄m est nō negligam^o. qz
 eēt t̄tare deū. Deus em̄ et sciam infun-
 dit: et illūinat intellectū vel p̄ se/vel per
 angelū suū. Jaco. j. Qui indiget sapie-
 tia postulet a deo.

Feria. iij. infra octa. pasce.
 Textus euāge. Joā. ca. xx.

Manifestauit se itez ies-
 sus discipulis suis ad
 mare tyberiadz: mani-
 festauit autē sic. Erant
 sil̄ simon petrus et thomas qui
 dz dydim^o: et nathanael q̄ erat a
 chana galilee: et filij zebedei: et
 alij ex discipulis eius duo. Dicit
 eis simon petr^o. Dado piscari
 dicūt ei. Venim^o et nos tecū.
 Et exierūt et ascēderūt in nauē:
 et illa nocte nihil p̄ndiderūt.
 Mane autē iā factō stetit iesus
 in litore: nō tñ cognēret disci. qz
 iesus est. Dic̄ ḡ eis iesus. Queri-
 nunq̄d pulmētariū habetis: Re-
 spondert ei. Ad. Dixit eis. Mit-
 tite in dexterā nauigij rete et in-
 uenietis. Miserūt ḡ: et iā nō vale-
 bant illud trahere p̄ multitudine
 ne pisciū. Dic̄ ḡ discipulis ille
 quē diligebat iesus petro. Dñs
 est. Simon ḡ petr^o cū audisset
 qz dñs ē: tunica succinxit se: erat
 ei nud^o: et misit se in mare. Alij
 autē discipuli nauigio uenerūt: nō
 ei longe erāt a terra: sed q̄si cu-
 bitis ducētis: trahētes rete p̄-
 sciū. Ut ḡ descēderūt in terrā vi-
 derunt p̄rnas positas et p̄scē
 sup̄positū et panē. Dic̄ eis iesus
 Afferte de piscibz q̄s p̄didiistis
 nūc. Ascēdit simon petr^o et tra-
 xit rete in terrā plenuz magnis
 piscibz centū quinquagintatrib.
 Et cū tati essent: nō est scissum
 rete. Dic̄ eis iesus. Venite p̄ra-
 dete. Et nemo audebat disci-
 bentiū interrogare eū: tu q̄s es
 scētēs qz dñs ē. Et venit iesus
 et accepit panē et dabat eis et p̄-
 scem silr. Hoc iam tertio mani-
 festatus est iesus discipulis suis
 cum resurrexisset a mortuis.